

ikke virkede godt og retfærdigt, en Betragtning, jeg den Gang fuldt ud delte, og som jeg deler endnu. Det kunde vel ogsaa nok have været ventet, at den højtærede Minister vilde have udskrevet et noget ringere Beløb, naar man husker den Tale, han holdt ved Skattelovens Behandling i 1918, hvor han mente, at 207 Millioner var alt for meget i Tilfælde af, at Krigen standsede. Det var blot det, jeg har ønsket at pege paa. Men jeg har selvfølgelig ikke villet paavise, at der var Uoverensstemmelse mellem bestemte Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs) sagde, at naar man vilde se paa, hvorledes Skatteydernes økonomiske Stilling er, kan man ikke opnaa det rigtige Billede ved at gaa til Skatteindtægterne eller til Ligningen, idet Formuerne dér ikke er rigtige. Jeg vil dog mene, at vil man undersøge, hvorledes Skatteydernes Stilling er i et Samfund, har man kun et eneste Sted at gaa hen, nemlig til den Indkomst og den Formue, Skatteyderne har. Og naar det ærede Medlem selv i sin første Tale paaviste, hvorledes baade Formuer og Indkomster under hele Krigsperioden har været i jævn og stærk Stigning, synes jeg, jeg har Lov til at sige, at det er et Bevis for, at det radikale Styre ikke har ødelagt de danske Skatteydere.

Olufson: Der er et Spørgsmaal, der Gang efter Gang vender tilbage, ligegyldigt, hvilket Lovforslag vi behandler, og som ogsaa under denne Skattelovsbehandling er kommet frem, nemlig Spørgsmaalet angaaende Arbejdsløsheden. Baade af den højtærede Finansminister og Venstres Ordfører (Jensen [Klejs]) er det i høj Grad blevet betonet, at vel vilde de ikke være med til at anvende noget af disse Skattebeløb til Arbejdsløshedsunderstøttelse, men der vilde fra Venstres Side blive gjort alt, hvad der kunde gøres, for at skaffe de arbejdsløse Arbejde. Jeg vil derfor gerne spørge om, hvilke Veje vil Venstre ud, hvilke Veje agter Regeringen at betrede til Fremme af denne Sag? Det vil have nogen Betydning for os ogsaa overfor Spørgsmaalet her.

De Veje, Regeringen hidtil har betraadt, har ikke ført til nogen Afhjælpning af Arbejdsløsheden. Naar man fra Jernbaneadministrationens Side søger at indskrænke Ekstraarbejdet det mest mulige og i det hele at gøre det mest mulige for at faa Balance, hjælper det ikke som Støtte mod Arbejdsløsheden. Og naar det ligeledes fra Postvæsenets Side er blevet antydet, at der i den travle Juletid ikke vil

blive antaget Ekstraarbejdere til Hjælp for Postbudene, men at disse selv skal udføre Arbejdet, vil det heller ikke hjælpe paa Arbejdsløsheden. Endvidere ved jeg, at der fra en Del af de private Baner, der er projekterede, er sket Henvendelse til Ministeriet for at faa Banelinierne udstukket, da man i saa Fald fra de interesserede Kommuners Side vilde se at skaffe Penge for at faa Jordarbejdet paabegyndt. Men disse Baner har faaet Meddelelse om, at dette Arbejde var ikke det, som man mente var mest paatrængende nødvendigt, det maatte ligge hen til siden.

Vi maa derfor fra vor Side spørge: Hvad er Meningen? Er det Meningen, at vi, hver Gang der er et eller andet Lovforslag til Behandling, fra Regeringspartierne skal høre de samme Ord om den gode Villie, som man har, og om, hvad man vil gøre, medens man i Realiteten gaar den stik modsatte Vej, idet man ikke paaviser et eneste Middel til at komme ud over Vanskelighederne? Jeg vil derfor spørge baade den højtærede Finansminister og det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs), der stadig taler om, at Regeringen gør alt, hvad den kan; Hvilke Veje agter Regeringen at betrede? Man kan ikke fra Regeringens Side stadig blive ved at sige, at man vil gøre noget, uden at man, skønt vi Dag for Dag ser Arbejdsløsheden blive større, viser nogen Vej ud. Hvad vil Venstre gøre i den allernærmeste Tid til Afhjælpning af Arbejdsløsheden? Det er det Spørgsmaal, der bliver mere og mere brændende Dag for Dag.

Finansministeren (N. Neergaard):

Det er selvfølgelig umuligt i denne sene Time og i Forbindelse med et Lovforslag, som vedrører midlertidige Skattelove, at komme ind paa en udførlig Udvikling af, hvilke offentlige Arbejder der er beordret sat i Gang. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at han, alt efter som Vinteren skrider frem, vil erfare, at der er gjort alt, hvad der fra Regeringens Side paa nogen Maade kan gøres, for at sætte offentlige Arbejder i Gang, og at det fremdeles vil blive gjort, og at der endvidere føres Forhandlinger, der nu befinder sig paa et meget vidt fremskredet Standpunkt, mellem Regeringen, det vil her sige Indenrigsministeriet, og de forskellige Kommuner, særlig Købstadkommunerne, om at tilvejebringe Midler for disse til at sætte Arbejder i Gang, som baade i sig selv er nyttige, og som desuden maa anses for særlig egnede til Beskæftigelse for de arbejdsløse i Vinteren. Paa samme